

Összes tisztviselőre kérte a féláru vasuti jegyek kedvezését kiterjeszteni.

Hieronymy Károly kereskedelemügyi miniszter az interpellációra elutasító választ adott.

Az olcsó Szeged.

— A piaci árak a fővárosban és nálunk. —

(Saját tudósítónktól.) Általános a panasz, hogy nehéz a megélhetés és az állami cikkek árai annyira emelkedtek az utóbbi években, hogy a szegényebb néposztályhoz tartozó emberek csak nagy ritkán, ünnepnapokon ehetnek húst. Amit ezelőtt olcsó pénzen meg lehetett kapni, azért ma a legjobb esetben a kétszeresét fizetik, de van olyan élelmicikk is, amiért három, sőt négyszeres árakat is kérnek el. Az utolsó esztendőben minden drágább lett. Ma többbe kerül a hus, liszt, kenyér, baromfi, főzelék, drágább a ruha, cipő, lakás, szóval megdrágult minden, de ennek arányában a kereset, különösen a lateiner és hivatalnok emberek keresete a régi maradt és ezért van az, hogy nehezebb a megélhetés.

Egy hivatalnok ember, akinek a jövedelme öt évvel ezelőtt kétezernégyszáz korona volt, most esetleg háromezerhatszáz koronát keres, amíg azonban a fizetése ötven százalékkal emelkedett, addig a szükségleteinek a beszerzési ára fölment négy-öt-száz perccenttel. Ez magyarázza meg azután az általános panaszt, a mindenütt észlelhető elégtelenséget, amely előbb vagy utóbb radikális eszközöket lesz kénytelen igénybe venni, hogy a tarthatatlan helyzeten segítsen.

Szegeden is drágaság van. Itt sem arany az élet. Szegeden is többet fizetnek ma mindenütt, mint fizettek ennekeltte. Természetesen a drágaság itt nem olyan nagy, mint a fővárosban, de ennek is megvan a maga természetes magyarázata. Szeged a középpontja az Alföldnek, a termő vidéknek, tehát itt kéznél találjuk az élelmiszereket, amelyeknek a drága szállítási díját nem fizetjük meg. Budapesten sokkal drágább minden élelmicikk, mint Szegeden. Ez nem jelenti azt, hogy itt valami tulságosan nagy lenne az olcsóság, azonban mégis könnyebb a megélhetés és kisebb a nyomor, mint a fővárosban, ahol nagy a kereslet, a kínálat pedig kisebb és így mesterségesen csinálják a magas árakat.

Összehasonlítás céljából szolgáljon utmutatónak ez a kimutatás.

	Szegeden korona	Budapesten korona
Hizott liba darabja	12.00—16.00	23.00
sovány „	12.00—16.00	21.50
hizott kacsa „	04.00	10.00
csirke párja	02.00—04.20	02.60—05.40
marhahus kilója	01.76—01.44	02.12—01.48
sértéshus „	01.96	02.08
zsír „	02.00	01.87
tojás darabja	—08	—10

Amint a kimutatásból látható, csak a zsír olcsóbb Budapesten. A többi élelmiszerek mind drágábbak és van olyan áru is, amelynél a különbség száz százaléknál is több.

Végeredményben még örülnünk kellene az olcsóság miatt, csak hogy a zsebünk azért mégsem engedi meg a tulságosan nagy örömet.

Az Osztrák-Magyar Bank főtanács-ülése. Budapestről jelentik: Az Osztrák-Magyar Bank főtanácsa szerdán délelőtti Budapesten Popovics Sándor kormányzó elnökletével ülést tartott. Az ülésen elfogadták a két kormány és a bank között kötött megállapodást, amely a mostani állapotot továbbra is biztosítja, miután a bankjavaslatot a parlament még el nem fogadta. A főtanácsülés a kamatláb leszállítását nem határozta el.

SZÍNHÁZ, MŰVÉSZET

Színházi műsor.

Február 16, *csütörtök*: A tévedt nő. (A jótékony nő-egyesület estélye, Sándor Erzsi fölléptével.)
 „ 17, *péntek*: A sárga lilium.
 „ 18, *szombat*: A cigányszerelem.
 „ 19, *vasárnap* d. u.: A szabin nők elrablása.
 „ 19, „ este: A cigányszerelem.

*** A Dugonics-Társaság ülése.** A szegedi Dugonics-Társaság február tizenkilencedikén délután négy órakor a városháza közgyűlési termében fölolvasó ülést tart. Ez a sorrend: 1. Szeged és az Alföld a honfoglalás előtt. Irta és fölolvasa Szmolány Nándor rendes tag. 2. Rajz. Irta és fölolvasa Sz. Szigethy Vilmos rendes tag. 3. Költemények. Irta és fölolvasa Pósa Lajos tiszteletbeli tag. 4. Két novellette. Irta és fölolvasa Balassa Ármin rendes tag. 5. Költemények. Irta és fölolvasa Pósa Lajosné vendég.

*** Ternovszky Margit vendégszereplése.** A dollár- királynőben, ebben a gyönyörű operettben fog vendégszerepelni legközelebb Ternovszky Margit Szegeden. A szegedi színház igazgatóságának fölkérésére február 24-én, pénteken lesz vendégjátéka Ternovszky Margitnak, aki a címszerepet fogja játszani. Emelni fogja az előadás érdekességét, hogy a vendégművész betétül egy gyönyörű dalt fog énekelni, amelyet Kun Richárd, a szegedi színház nagy tehetségű kar-mestere irt erre az alkalomra.

A kiszombori boszorkányok.

— Halál Mária és Ferkovits Regina a szegedi tábla előtt. — A törvényszék fölmentette, a tábla börtönre ítélte őket. —

(Saját tudósítónktól.) Két huszadik századbeli boszorkány állott szerdán a szegedi ítélőtábla büntetőtanácsa előtt: Halál Mária és Ferkovits Regina ittebeisi születésű cigányasszonyok. A két vádlott huszadik századbeli boszorkánysága persze nem más, mint a legfurfangosabb, mondhatni zseniálisan furfangos család, ami miatt Halál Máriát és Ferkovits Reginát első ízben a nagykikindai törvényszék vonta felelősségre, de kissé különös indoklás alapján fölmentette őket. A királyi ügyész föllebezése folytán az ügy a szegedi tábla elé került, ma foglalkozott vele a büntetőtanács és mind a két cigányasszonyt börtönre ítélte. Az esetről részletes tudósításunk ez:

A kuruzsló cigányasszonyok között a legismertebb név a Halál Máriáé és Ferkovits Regináé. Foglalkozásnékülieknek mondja őket a vádirat, pedig nagyon is jövedelmező foglalkozást űznek: boszorkánymesterséget. Babonás és hiszékeny emberektől a legképtelenebb mesékkel és hókusz-pókuszokkal ezeket csalnak ki, azután odébb állnak. A rendőrség természetesen folytonosan figyelemmel tartja őket, mert a két cigányasszony bűnkronikájában már egész sereg kuruzslással, szellemidézésel, fantasztikus varázslatokkal elkövetett csalás szerepel. A két ötven év körül járó boszorkány hosszú időket ült a börtönben is, de a büntetést elefelejtik, ha kiszabadulnak. Halál Máriát csak néhány hónappal ezelőtt ítélte el a szegedi törvényszék csalás miatt, közvetlenül ezelőtt pedig a nagykikindai törvényszék hasonló büncselekmény vádja alól fölmentette őt is, meg a másik boszorkányt is. Érdekes a vádiratnak az a része, amely a két cigányasszony fantasztikus boszorkánymesterségébe világít bele. Ez pedig — amit a mai táblai tárgyaláson ismertettek — a következő:

Halál Mária makói cigányasszony 1909 október hónap valamelyik napján megjelent Tóth János jómódu kiszombori gazda házában, hogy kártyát vessen a gazda feleségének. Az asszony nem ellenkezett, sőt a kártyavetés után panaszkodott Halál Máriának, hogy néhány nap előtt az óbébai vásáron egy szürke lovat vásároltak, amely éjjelenként borzalmasan nyert és dörömböl az istállóban.

— Bizonyosan rontás van a házunkon — mondotta ijedten Tóthné a cigányasszonynak,

— aki nyomban kártyát vetett a rontásra is és közölte Tóthnéval, hogy igazat mondott. De hozzátette a furfangos Halál Mária, hogy a rontás oka nem más, mint az, hogy temérdek kincs van az istállóban elásva.

— Én is értek a kincskereséshez — mondotta Halál Mária Tóthnének — de elhozom a kincskeresők táltosnőjét, akit legjobban szeretnek a szellemek. Ő aztán gazdaggá teszi magukat.

Másnap Halál Mária elhozta Tóthék házához Ferkovits Reginát, a „táltosnőt“. A két cigányasszony Tóthékkal együtt az istállóba ment, ott egy gödröt ástak, amelyben két tyukot, párnát, szakajtót és kenyeret helyeztek el. A táltosnő megkezdte a szellemek idézését:

— Arra szálljon a rontás, aki küldte — mondotta. Ezután gyujtót vett elő és a párnát, szakajtót, meg a kenyeret meggyújtotta.

— A füst most a tudományos vaspincébe szálljon, ahol kilenc meg kilenc földi leány a füsttört visszaadja a kincset — folytatta a hókusz-pókuszt a táltosnő.

Azután őva intette Tóthékat, hogy aznapra elég volt a „kincskeresésből“, mert fölmérge-sítik a tudományos leányokat.

Másnap a táltosnő, Halál Máriával együtt folytatta a manipulációt. Előbb azonban tizen-nyolc rőf vásznat csaltak ki Tóthéktól s azt mondták, hogy a vásznakra azért van szükség, hogy azokon a kilenc meg kilenc vaspincébe zárt földi leány sétálgasson. Majd a két cigányasszony fölfedezte a „rontást“. Addig- addig ástak a földben, amíg egy csirkekoponyára, három bádognőre, négy krajcár-ra és egy ezüsförintosra bukkantak.

Szerencséjük van, isten bizony isten bizony szerencséjük van — mondotta a táltosnő Tóthéknak — a rontás épen magukra ébredt. Most pedig — folytatta a furfangos cigányasszony — annyi kétszáz koronát kell adni, ahány tagja a családnak van. Hányan vannak? Kilencen. Jó. Akkor ezernyolcszáz korona kell fűstre, nehogy a kilenc meg kilenc tudományos leány megharagudjon.

Tóth János átadta Ferkovits Reginának az ezernyolcszáz koronát. Most következett aztán a csuda, az igazi szemfényvesztés.

A táltosnő előkotorászott a zsebéből ezernyolcszáz koronát. A gödör fölött egyik kezében a saját pénzét, a másik kezében pedig azt a pénzt mutatta föl, amelyet Tóthéktól kapott. Halál Mária a táltosnő egy jelszavára gyufát gyújtott és elégette a háromezerhatszáz koronát. Ezt már igazán nem lehet elhinni és érdekes hogy Tóthék a nagykikindai törvényszék előtt mégis azt vallották, hogy meggyőződtek a papírpénzek elégetéséről. Ferkovits Regina most kenyeret és sőt kért, azt a gödörbe dobta, imádkozott, azután leborult a földre és a lyukba ezeket kiáltotta:

— Tóti kérlek, adj mustrát, tüzzel-vízzel ne jöjjön!...

Egy pillanat múlva, Tóthék legnagyobb meglepetésére, egy darab tizkoronás arany gurult ki a lyukból. A manipuláció a tizkoronás „mustrával“ véget ért s ettől kezdve Tóthék vakon hitték, hogy a házuk alatt temérdek kincs fekszik s azt csak a cigányasszonyok tudják előteremteni.

Tóth János azonban teljesen meg akart győződni a tizkoronás valódiságáról. Nem sajnálta az utat, gyorsvonaton bejött Szegedre, ahol egy aranyműves boltban megmutatta a pénzt. Megnyugtatták, hogy az valódi arany.

Halál Mária és Ferkovits Regina ezeketán folytatták a dolgot egészen 1910. május elejéig. Közben mintegy háromszáz korona értékű ezüstpénzt is csaltak ki Tóthéktól azzal, hogy azt a kilenc meg kilenc tudományos földi leány füsttört aranypénzzé változtatja át.

Tóthék azonban mégis türelmetlenkedni kezdtek a kincs késése miatt. A cigányasszonyok erre azt felelték, hogy a kincs pünkösdkor, amikor a vakond tur, bujik elő a földből, de előbb a tudományos vaspincében egy százhárom éves öregember megrázza a térdig érő ősz szakállát.

Természetesen a kincs pünkösdkor sem jött elő, a cigányasszonyok pedig megugrottak. Tóthékat aztán fölvilágosították a két boszorkány üzelméről, mire büntető följelentést tettek a nagykikindai törvényszéknél. A hókusz-pókuszokat öt tanu látta, mindegyik más-más napon s igen zavaros vallomást tettek.

Ferkovits Regina pedig azzal védekezett, hogy ő Tóthéktól a vádiratban említett kétezerszáz koronát kölcsön kérte és kapta. Ez alapon a bíróság kimondotta, hogy Halál Mária és Ferkovits Regina cselekedetében nem